

gaae til Folkethinget, at gjøre en Bemærkning, som har Hensyn til det Formelle. Som det ærede Landsthing vil erindre, er der ikke blot forelagt her en foreløbig Lov, som skulde forandre Valglovens §§ 41 og 42, men ogsaa et Forslag til en Lov, der skulde indeholde de Bestemmelser, som den provisoriske Lov indeholdt. Jeg mener nu, at, hvad den 1ste angaaer (den provisoriske Lov) er der ved den fyldestgjort, hvad Grundlovens § 30 fordrer, naar det hedder, „at i paatrængende Tilfælde og hvor det er fornødent, har Kongen Lov til at udstede provisoriske Love, naar de ikke strider mod Grundloven; dog at de forelægges næste Rigsforsamling“. Ved at denne provisoriske Lov er forelagt Thinget, er denne Bestemmelse i Grundloven fyldestgjort, og jeg mener, at der her ikke kan være at tage noget som helst andet Hensyn til den end netop det, at den er forelagt, saalænge Thinget ikke har meent, at der i Anledning af, at den er udfærdiget som provisorisk, er nogen Grund til at gjøre noget som helst, Skridt. Derimod er selve Udkastet, eller Forslaget om de Bestemmelser, som indeholdes i den provisoriske Anordning, det egentlige Lovarbejde, og det er det, som jeg mener, at Thinget, naar det har taget sin Beslutning, har at tilstille det andet Thing, Folkethinget, i den Form, hvori det vedtages. Formen, hvorunder dette skal skee, har jeg antaget at maatte være den, at Forslaget ligefrem udfærdiges som Udkast til en Lov, med det Indhold, som fremgaaer af de af Thinget vedtagne Bestemmelser. Da det er første Gang, dette Tilfælde forekommer, skal jeg tillade mig at henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa den Maade, hvorpaa jeg mener at denne Udfærdigelse kunde skee, uden forøvrigt at ville foregribe Udvalget, der har at affatte Lovforslaget, i denne Henseende. Jeg har nemlig meent, at det i dette Tilfælde maatte komme til at hedde: „Udkast til en Lov, der forandrer Valglovens § 42, — og derefter den dispositive Deel, saaledes som den ved anden Behandling blev vedtagen af Thinget. Naar det derefter var underskrevet af Formanden og en af Secretairerne, mener jeg, Lovforslaget var affattet i den Form, hvori det skulde overgaae til Folkethinget. Forsaa-

vidt det skal medunderskrives af en af Secretairerne, har jeg iøvrigt havt nogen Tvivl om, hvorvidt det skulde være en af Forsamlingens valgte Secretairer eller den Ordfører eller Secretair, som har været brugt i det for Sagen nedsatte Udvalg. Jeg mener imidlertid, at denne Tvivl maa afgjøres derhen, at det bliver en af Forsamlingens valgte Secretairer, der har at underskrive denne Udfærdigelse. Det hedder rigtignok i § 25 i Forretningsordenen: „Affattelsen af Thingets Beslutninger i disse Sager skeer ved Udvalget, hvis et saadant har været nedsat, ellers ved en af Secretairerne, og billiges af Thinget“. Det er ogsaa bekendt, at det i Provindstalsstænderne, uagtet Udtrykkene i selve Anordningen ogsaa kunde efterlade nogen Tvivl i saa Henseende, var almindelig Skik, at Ordføreren underskrev de Betænkninger, som bleve afgivne af Forsamlingen. Men, naar man holder sig til det nu for Thinget gjældende Regulativ, indseer jeg ikke rettere; end at det maa være en af Forsamlingens valgte Secretairer, der har at underskrive denne Udfærdigelse; thi Paragraph 25 angaaer ikke egentlige Lovforslag og dens anførte Slutningsbestemmelser refererer sig kun til de i § 25 omhandlede Sager, hvorimod det i § 5 ganske almindeligt giver den Bestemmelse, at det er en af Secretairernes Functioner at underskrive Thingets Udfærdigelser til ligemed Formanden. Dette vilde jeg tillade mig at bemærke for Forsamlingen, forsaavidt der skulde være nogen overveiende Grund for, at Ordføreren i Udvalget underskriver istedetfor Forsamlingens Secretairer. Jeg antager, at efter Reglementet maatte det være Forsamlingens Secretair, der gjør det.

Schouw: Jeg troer, at den ærede Formand har fuldkommen Ret i, at det er en af Forsamlingens Secretairer, der bør underskrive Udfærdigelserne, thi dette siges ligefrem i § 5; men forsaavidt der er Spørgsmaal om Affattelsen af Lovudkastet, troer jeg rigtignok, at denne maa besørges af Udvalget. I nærværende Tilfælde er Sagen overmaade simpel, da der kun er Tale om nogle saa Liniere; men jeg mener, at ved vidtløftigere Lovudkast maatte det være Ordføreren i Udvalget, som vilde have at besørge Affattelsen i Overensstemmelse